

VALİDA SAMADOVA (Karimova)
 BETM, “Pedaqogika” jurnalının məsul katibi,
 German dilləri üzrə doktorant
 email: kerimovavalide@yahoo.com

THE LAW AND LINGUISTIC MOVEMENTS DEDICATED TO RESOLVE CONCRETE AND SPECIFIC LEGAL PROBLEMS

Keywords: legal problems, linguistic analyses, applied linguistics, law and linguistics, law as translation, non-legal language, legal language, linguistic barriers, law and linguistic scholarships, forensic linguistics

Açar sözlər: hüquqi problemlər, dilçilik araşdırmaları, tətbiqi dilçilik, hüquq və dilçilik, hüquqi tərcümə, qeyri-hüquqi dil, dil maneələri, hüquq və dil araşdırmaları, məhkəmə dilçiliyi

Ключевые слова: правовые проблемы, лингвистические исследования, прикладная лингвистика, право и языкознание, юридический перевод, неправовой язык, языковые барьеры, юридические и лингвистические исследования, судебная лингвистика

Anyone who hears the term ‘legal language’ thinks instantly of grammatically complex, infrequently punctuated, over-lexicalized, whole written text. Because the turning period for the textualizing of the law was during the period when the king and the aristocracy standardly spoke French, legal language still displays vital French influences. French was the language of the courts, though from very early on there were reductions to the fact that the language of the majority of the population was English. The English language drove out the French and by the sixteenth century, the number of French legal terms in active use had concised to under a thousand (Tiersma 1999). The use of French and Latin in legal proceedings was only finally and perennially

ended in 1731 (Tiersma 1999). Legal language has an image for archaisms and complicated syntax, but as Halliday (1994) points out, language is the way it is because of what it has to do. The vocabulary used in a legal text will look very much like that of ordinary English, most of the time the words will have an ordinary language meaning. However, a small number of the words in any given legal document will have a legal definition, which dictates how an otherwise simple language item must be interpreted in the particular contexts to which the document applies. The words of the law and legal statutes, whether idle or opaque, clearly produce an important intertextual context for any investigation and for the interactions that take place within it. There is an interdependency between written laws and speech in legal contexts that gives both spoken and written legal language its distinctive features, moreover, it is the work that legal language does that truly characterizes it.

Language and the law, once a subfield of sociolinguistics, is now a sturdy, independent area of study, where lawyers and linguists cooperate to deepen their knowledge. Most of the work in this field approaches the topic from the point of view of the use of language. For example, trial lawyers learn to avoid language usage that introduces willful probabilities, such as “*When did you stop beating your wife?*” They do not learn about presuppositions and the logical structure of language. That’s linguistics: the

science that describes and explains language.

A person with elementary knowledge of linguistics would know the difference between linguist, translator and interpreter. We should know that being an interpreter make known no special ability to speak without an accent. The knowledge of sound change is knowledge about the historical development of language, and has no more to do with speaking skills than knowledge of how to cook a soufflé. The situation dialects, code-switching, register, and style, are sociolinguistic skills take hold by all speakers, and do not bestow a person with the ability to imitate a dialect not already known. When a language is learned passed the critical age of puberty, it is almost ineluctably spoken with intervention from the native language, that is, with an accent.

Should we conclude, then, that part of a legal education should include elementary knowledge of linguistics? – Perhaps. But we would rather prescribe that part of a general education should include the fundamentals of linguistics. Why should it not? Elementary understanding of chemistry and physics are part of a general education, and such knowledge is arguably less compatible in today's global society than linguistic knowledge.

The science of linguistics teaches us that a person cannot willingly get off a foreign accent in a language that is learned as an adult. The science of linguistics tells us that there is little likelihood that the voice of the drug trader is the voice of the accused.

The field of forensic linguistics has been growing in preeminence in the past couple of decades. There is now a profession organization with title “the International Association of Forensic Linguists”, as well as the International Association of Forensic Phoneticians, which is closely associated. Programs in forensic linguistics are offered at several universities mostly in the United Kingdom. Oddly, the range of the term “forensic linguistics” remains somewhat not fixed.

Forensic linguistics can usefully be divided into three distinctive areas of exploration:

a. the language of written legal texts: here linguists are interested in both the arcane vocabulary, complicated grammar and infrequent punctuation which typifies many legal texts and the consequent problems lay readers have with these texts (see Tiersma 1999; Stygall 2010);

b. the spoken language of the legal process: here linguists examine the nature of police interviews with suspects, the specialized rules which govern interaction in courts of law, the problems created for vulnerable witnesses and the difficulties experienced by those who do not speak the language of the court, (see Haworth 2010; Heffer 2005; Aldridge 2010; Hale 2010)

c. the linguist as expert witness: here linguists express opinions on the confusability of rival trademarks, on the authorship of documents, on the meaning of words and expressions and on the place of origin of asylum seekers to name a few (see Shuy 2002; Coulthard and Johnson 2007, chapter 6; Eades 2010).

From all above mentioned the author came to this conclusion that, forensic linguistics covers a very wide area simply describing aspects of written and spoken legal language.

Linguists take great interest in the labels used to define concepts; lawyers like nothing more than arguing over definitions and horizon. It is therefore no surprise that there is no firm agreement as to what ‘forensic linguistics’ actually covers. The term is used in a general sense to refer to any interface between language and law, thus including analysis of the language used within the legal system; the more widely accepted, and arguably more accurate, meaning is the use of linguistic evidence in the judicial process, usually in the form of expert evidence from a linguist. Definitions aback, this brings out a useful distinction between the two main strands of the academic field of language and law: analysis (and usually critique) of the language of the legal process, and linguists as part of the legal process.

A significant quotas of legal text is actually produced orally, typically through direct interaction between members of the lay public and

the legal system. In fact in Common Law jurisdictions such as the US, UK and Australia, most of the judicial process, through which the written legal texts are implemented and upheld, is enacted through spoken discourse. This gives rise to a different type of linguistic analysis, although the themes of miscommunication and disadvantage remain pervasive.

Analyses of courtroom language have highlighted the various linguistic strategies utilized by courtroom advocates in order to achieve their goals. The courtroom, then, represents an important site where the interests of lawyers and linguists measure up, albeit coming from very different directions.

We now move to a separate and distinct area of linguistics and the law. There are many ways in which language itself becomes evidence, both in civil debates and in criminal proceedings. When this occurs, linguists are increasingly being called on as experts to assist with the

investigative and judicial process.

Conclusion

Overall, then, there are many areas of common interest between law and linguistics, and this chapter has unavoidably not covered all of them. There is also an obvious tension: law is about justice, and yet the legal system's use and interpretation of language has frequently been demonstrated by linguists to lead to the immortalization – indeed creation – of injustice. It seems that this is often due to misunderstanding or ignorance of the principles of language and communication, rather than any deliberate intention. The mantle is therefore on linguists to challenge those misunderstandings, to make the case for our involvement, and to demonstrate the need to bring our research into practice. Much of the work mentioned in this article is already making that benefaction, but it is only a starting point. Hopefully this article will serve to give an incentive others to continue this aim.

Used literature

1. Halliday, M.A.K. (1994) *An Introduction to Functional Grammar*, 2nd edn., London: Edward Arnold.
2. Malcolm C. and Alison J. (2007) 'An Introduction to Forensic linguistics', *language in evidence*.
3. Tiersma, P. website at <https://petertiersma.ils.edu/> [accessed September 2021]
4. Tiersma, P. (1999) *Legal Language*, Chicago, IL: University of Chicago Press.
5. Tiersma, P. (2001) *Textualising the law*, *Forensic Linguistics*, 8, ii, 73–92.
6. Tiersma, P. and Solan, L.M. (eds.) (2012) *The Oxford Handbook of Language and Law*, Oxford: Oxford University Press.

Additional literature

1. Cotterill, J. (2003) *Language and Power in Court: A Linguistic Analysis of the OJ Simpson Trial*, Basingstoke: Palgrave.
2. Crystal, D. and Davy, D. (1969) 'The language of legal documents', in D. Crystal & D. Davy, *Investigating English Style*, London: Longman, 193-217.
3. Chomsky, N. 1957. *Syntactic Structures*, Paris: mouton Publishers. p.2
4. Chomsky, N. 1965. *Aspects of The Theory of Syntax*. Cambridge: MIT Press.
5. Smith, N. 1999. *Chomsky: Ideas and Ideals*. United Kingdom: Cambridge University Press.
6. The Test of Legal English website (here you can look at sample exams and answers).

Validə Səmədova (Kərimova)

**XÜSUSİ VƏ KONKRET HÜQUQİ PROBLEMLƏRİN HƏLLİNƏ
HƏSR EDİLMİŞ HÜQUQ VƏ DİLÇİLİK HƏRƏKƏTİ****Xülasə**

Məqalədə müəllif hüquq və dilçilik hərəkətinin problemlərinə Amerikan dilçisi Noam Xomskinin Universal Qrammatikasına istinadən aydınlıq gətirmişdir. Məqalədə həmçinin Fransız dilinin məhkəmə zallarında hüquqi dilə olan vacib təsiri, hüquqi icraatlarda Fransız və Latın dillərinin istifadəsi, 'məhkəmə dilçiliyi'-nin tək-cə termin olaraq deyil, həmçinin ixtisas kimi inkişafı, məhkəmə zallarında tərcüməçilərin hüquqi dildən şifahi və yazılı istifadə etmələri, məhkəmə dilinin danışıq diskursu yolu ilə qəbulu ətraflı izah edilmişdir.

Bildiyimiz kimi, hər hansı elm kimi dilçilik də əsas blokların yəni, sinxron, diaxronik, və müqayisəli dil öyrənilməsi fundamenti üzrə inkişaf edib. Xüsusi dil komponentlərindən daha ümumi siniflərə keçid dilçiliyə danılmaz induktiv keyfiyyət verməkdədir. Müəllif bu qənaətə gəlmişdir ki, dilçilik elmi spesifikliyin ən danılmaz və məhsuldar səviyyəsini hüquq və dil araşdırmaları ilə tapmışdır. Hüquqi mətnə istifadə olunan sözlər adi İngilis dilinə çox oxşayır və bir çox hallarda həmin sözlər adi dil mənalarına sahibdir.

Hüquq nəzəriyyəsi ənənəvi olaraq dil fəlsəfəsindən kifayət qədər geniş istifadə etmişdir. Çox ümumi səviyyədə lingvistik fəlsəfənin hüququn institusional mahiyyəti və əsas hüquqi terminlərin mənası ilə bağlı ümumi sualların işlənməsi üçün dəyərli bir evristik vasitə olduğu tez-tez mübahisə olunmaqdadır.

Beləliklə, müəllif belə bir nəticəyə gəlmişdir ki, hüquqi təhlildə dilçiliyin – həm tarixi, həm də potensial – rolu heç vaxt sistemli tədqiqat obyektinə olmamışdır.

Валида Самадова (Каримова)

**ПРАВОВОЕ И ЛИНГВИСТИЧЕСКОЕ ДВИЖЕНИЕ, ПОСВЯЩЕННОЕ РЕШЕНИЮ
СПЕЦИАЛЬНЫХ И СПЕЦИФИЧЕСКИХ ПРАВОВЫХ ПРОБЛЕМ****Резюме**

Автор статьи, ссылаясь на Универсальную грамматику американского лингвиста Ноама Хомского, вносит ясность в понимание проблемы юридического и лингвистического движения. В статье также повествуется о важности влияния французского языка на юридический язык в залах судебных заседаний, использовании французского языка и латыни в судебных процессах, развитии «судебной лингвистики» не только как термина, но и как специальности, использовании судебными переводчиками юридического языка в устной и письменной форме, восприятию судебной речи в форме разговорного дискурса.

Как известно, лингвистика, как и любая другая наука, развивалась на основе изучения основных блоков: синхронного, диахронического и сравнения языков. Переход от конкретных языковых компонентов к более общим классам придает лингвистике бесспорное индуктивное качество. Автор пришел к такому выводу, что лингвистика как наука достигла неоспоримой специфичности и уровня продуктивности через посредство юридических и лингвистических исследований. Слова, используемые в юридическом тексте, очень похожи на обычный английский, и во многих случаях они имеют обычное лингвистическое значение.

В теории права традиционно довольно широко используется философия языка. На самом

общем уровне часто предметом обсуждения является то, что лингвистическая философия является ценным эвристическим инструментом для решения общих вопросов, связанных с институциональной природой права и значением ключевых юридических терминов.

Таким образом, автор приходит к выводу, что роль лингвистики – как исторической, так и потенциальной – никогда не была предметом системных исследований с позиций юридического анализа.

**Polis Akademiyasının Elmi Xəbərləri jurnalına
məqalələrin təqdim olunmasına dair tələblər**

Məqalənin mətni Microsoft Office Word programında, Times New Roman şriftində (şriftin ölçüsü 12), 1 intervalda, yuxarı və aşağıda 25 mm, soldan və sağdan 20 mm boş yer saxlamaqla yığılmalıdır.

Məqalənin strukturunda aşağıdakı informasiya təqdim edilməlidir:

- UOT (universal onluq təsnifat);
- məqalənin adı, müəllifin adı, soyadı, elmi dərəcəsi, işlədiyi qurumun adı və vəzifəsi, elektron poçt ünvanı və mobil telefon nömrəsi;
- açar sözlər (Azərbaycan, rus və ingilis dillərində – 5-7 söz);
- annotasiya (məqalənin adı, müəllifin adı və soyadı verilməklə azərbaycan, ingilis və rus dillərində – 4-5 sətir);
- istifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı əlifba sırası ilə yazılmalı və nömrələnməlidir;
- mətndəki istinaddan sonra istifadə edilmiş ədəbiyyatın sıra nömrəsi və müvafiq səhifələr kvadrat mötərizədə göstərilir. Məsələn: [15, s.120-122]. Mətnin altında sətiraltı istinadlar verilməməlidir.
- Məqalənin həcmi 5-10 səhifə olmaqla Azərbaycan, rus və ingilis dillərində təqdim oluna bilər.

Məqalələrin göndərilməsi üçün elektron ünvan: **ehg69@mail.ru**

Əlaqə telefonu: +994 50-210-48-80

**Общие требования к оформлению научной статьи для публикации в журнале
«Научный вестник Академии Полиции МВД Азербайджанской Республики»**

Текст статьи должен быть набран в текстовом редакторе Word, шрифт Times New Roman, размер шрифта – 14, межстрочный интервал – 1,5, поля 2,5 см со всех сторон.

В статье должна быть представлена следующая информация об ее авторе:

- УДК (Универсальная Десятичная Классификация);
- фамилия, имя, отчество авторов и соавторов;
- ученая степень, ученое звание;
- должность, место работы (если таковое имеется);
- контактная информация (контактный номер телефона, e-mail);
- название статьи (на русском и английском языке);
- аннотация (4-5 строк) (на русском и английском языке);
- литература. В тексте ссылки нумеруются в квадратных скобках, номер указывает на источник в списке литературы. Сноски оформляются в []. Пример – [1, с.44]
- Представляемые статьи должны соответствовать тематике журнала, быть оригинальными, не опубликованными ранее в других печатных или электронных изданиях.
- Объем статьи не должен превышать 5-10 страниц.

Электронный адрес для направления научных статей: **ehg69@mail.ru**

Контактный телефон: +994 50-210-48-80

***Dərc olunan məqalələrin məzmununa görə redaksiya heyəti məsuliyyət daşıdır!
Редакция не несет ответственности за содержание публикуемых статей!***
